

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120251921
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6120251921.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu: Q., proti žalovanej: X. o zaplatenie 3.000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. novembra 2020, č.k. 12Csp/45/2020-148, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti - splatnosti peňažného plnenia **m e n í** tak, že žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi peňažné plnenie vyplývajúce z rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. novembra 2020, č.k. 12Csp/45/2020-148 v splátkach vo výške 75,- eur mesačne, vždy najneskôr do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, s účinnosťou od právoplatnosti tohto uznesenia, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého plnenia v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas.

Žalobca **m á** voči žalovanej **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.03.2019 do zaplatenia a náhradu trov konania, všetko v 20,- eur mesačných splátkach, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do úplného zaplatenia celého plnenia, s tým, že každú zo splátok zaplatí vždy najneskôr do posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, pod následkom straty výhody splátok a zročnosti celého plnenia, v prípade nezaplatenia jednej zo splátok riadne a včas. Výrokom II. priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obch. zákonníka, § 1 ods. 2 veta prvá, § 2 písm. d/, § 9 ods. 2 písm. i/ a k/, § 11 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, § 565, § 53 ods. 9, § 54a, § 101, § 103 Obč. zákonníka. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, a vyplýva to i z prehľadu transakcií (č.l. 51-57), zo splátkového kalendára (amortizačná tabuľka) z č.l. 49 a takisto z výpisu z úveru (č.l. 120-122), že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške 11.400,- eur. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaná si svoje zmluvné povinnosti neplnila a z poskytnutej istiny úveru 11.400,- eur žalobcovi vrátila len sumu 1.808,63 eur. Preto súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi, na ktorého pohľadávka pôvodného veriteľa voči žalovanej bola postúpená, časť dlžnej istiny vo výške 3.000,- eur, ktorá suma je nižšia, než rozdiel medzi poskytnutou výškou úveru a súčtom vykonaných úhrad zo strany žalovanej (11.400 - 1.808,63 = 9.591,37). Žalovaná sa dostala do omeškania a preto mal žalobca podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj právo na úroky z omeškania, v súlade s ust. § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., preto súd uložil žalovanej takisto povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.03.2019 do zaplatenia (dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky na žalobcu), v čase ktorom už bola žalovaná v omeškaní so zaplatením žalovanej istiny. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalobcovi, ktorý bol v konaní v plnom rozsahu úspešný,

priznal voči žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu a zároveň súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na súčasné pomery žalovanej, ktorá je nemajetná, bez úspor a má zdravotné problémy, je zadlžená aj voči ďalším subjektom, býva sama a ktorej z jej príjmu vo výške asi 610,- eur mesačne po úhrade všetkých nákladov (bývanie, internet, zdravotná starostlivosť, strava, ošatenie, splácanie ďalších dlhov), zostane len minimálna suma peňazí, umožnil súd žalovanej, na jeho žiadosť, zaplatiť žalobcovi, v súlade s ustanovením § 232 ods. 4 CSP, prisúdenú istinu spolu aj s príslušenstvom (úroky z omeškania, náhrada trov konania), v pravidelných 20,- eur mesačných splátkach, majúc za to, že zaplataenie dlhu žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach vo vyššie uvedenej výške nijako nemôže ovplyvniť podnikateľské aktivity žalobcu, naopak, v prípade, ak by súd uložil zaplatiť žalovanej dlžné plnenie naraz, resp. vo vyšších mesačných splátkach, mohlo by to u nej spôsobiť existenčné problémy. Pri umožnení žalovanému zaplatiť dlžné plnenie žalobcovi v pravidelných, vo výroku rozhodnutia uvedených mesačných splátkach, vychádzal súd aj z postoja žalovanej v konaní, ktorá sa na pojednávanie riadne dostavila a mala záujem vec vyriešiť k spokojnosti oboch strán. Žalobca si v priebehu konania bol vedomý takisto skutočnosti, že nie je v možnostiach žalovanej uhradiť dlh žalobcovi inak, len v pravidelných mesačných splátkach, s čím právny zástupca žalobcu na pojednávaní v podstate súhlasil (nesúhlasil však s výškou splátky dlhu, ktorú navrhla žalovaná).

2. Proti rozsudku v napadnutej časti výroku I. - splatnosti peňažného plnenia podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v časti splatnosti peňažného plnenia tak, že žalovanej uloží povinnosť zaplatiť peňažné plnenie v pravidelných mesačných splátkach po 75,- eur, resp. v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že žalobca sa nebránil plneniu dlžnej sumy zo strany žalovanej v splátkach, avšak vo výške, ktorá bude primeraná výške celkovej dlžnej sumy. V tejto súvislosti poukázal na primeranosť a ustálenú súdnu prax akceptovateľnej splatnosti v časovom horizonte maximálne do 2 - 3 rokov. Poukázal na predbežnú celkovú výšku pohľadávky ku dňu podania odvolania tak, že istina 3.000,- eur sa v mesačných splátkach po 20,- eur splatí za 12 rokov a 6 mesiacov. Úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.03.2019 do zaplataenia vyčíslený k 24.11.2020 v sume 251,51 eur v splátkach po 20,- eur mesačne sa splatí za viac ako 1 rok. Poukázal však na objektívnu skutočnosť, že v prípade riadneho splácania uvedenej istiny je potrebné k úroku z omeškania pripočítať minimálne 12,5 roka (vzhľadom na skutočnosť, že prv sa nepochybne splatí istina pohľadávky), pričom pri úročení pohľadávky o 12,5 roka navyše dospeje sa k prepočtu: úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.03.2019 do 24.09.2031 v sume 1.877,26 eur v splátkach po 20,- eur mesačne sa úrok z omeškania v mesačných splátkach po 20,- eur splatí za vyše 13 rokov. Predbežné trovy súdneho konania 1.000,32 eur v splátkach po 20,- eur mesačne sa splatia za viac ako 4 roky. Vyslovil názor, že uvedený záver súdu týkajúci sa určenia plnenia v splátkach po 20,- eur mesačne zjavne znevýhodňuje postavenie žalobcu, nakoľko pri takto nastavenej výške mesačných splátok s ohľadom na výšku pohľadávky je časový horizont jej uspokojenia neúmerne dlhý (29 rokov 6 mesiacov). Zároveň poukázal na vek žalovanej, ktorá má 71 rokov a v čase splatenia dlhu by dovŕšila vek 100 rokov. Zároveň súdu prvej inštancie vytýkal, že rozsudok neobsahuje dostatočné odôvodnenia sociálnej a majetkovej situácie žalovanej, ktoré by odôvodňovali plnenie v tak nízkych splátkach. Zdôraznil, že žalobca si podanou žalobou uplatnil len menšinovú časť pohľadávky voči žalovanej v rozsahu 3.000,- eur. Postúpená pohľadávka celkom na základe prílohy o postúpení pohľadávok predstavovala sumu 17.435,16 eur (z toho čistá istina 10.913,33 eur), žalobca si teda uplatnil menej ako jednu pätinu pohľadávky, ktorú voči žalovanej reálne má.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu - čo do splatnosti dlhu v mesačných splátkach v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti čo do splatnosti peňažného plnenia podľa § 388 CSP zmeniť.

5. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

6. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne

inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

7. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP upravuje lehotu, v ktorej je potrebné splniť povinnosť uloženú v rozsudku. Základná zákonná lehota je tri dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Zákonná úprava tejto lehoty však pripúšťa výnimku, keď v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí súd, pričom súd súčasne môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 CSP).

8. Vo všeobecnosti teda platí, že lehota na plnenie priznaná súdnym rozhodnutím je zo zákona 3 dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote 3 dní objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku. Súd môže (napr. s poukazom na zlú finančnú situáciu strany sporu) tiež uložiť povinnosť plniť v splátkach, pričom musí určiť výšku a dátum splatnosti každej jednotlivej splátky. Môže tiež určiť, že omeškaním s plnením čo i len jednej dávky alebo splátky sa stáva splatným celé plnenie.

9. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že v prejednávanej veci je namieste určiť dlhšiu lehotu na plnenie alebo stanoviť, že sa plnenie má uskutočniť v splátkach, je potrebné túto časť výroku rozhodnutia súdu podložiť zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo odôvodňovali záver súdu, že je potrebné vzhľadom k povahe prejednávanej veci, priznanému nároku a osobným pomerom účastníkov vhodné určiť na splnenie dlhu lehotu dlhšiu než 3 dni od právoplatnosti rozsudku, alebo stanoviť, že peňažné plnenie môže byť splnené v splátkach (R 67/1966).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie, ktorý pri určovaní výšky splátok je povinný prihliadnúť na príjmy a výdavky, resp. majetkové pomery povinného, na výšku priznaného plnenia, ale aj na hľadisko ochrany oprávneného, teda či zdržaním v plnení súdom ustanovenej povinnosti nebudú nad primeranú mieru dotknuté záujmy oprávneného, vychádzal zo skutočností uvedených žalovanou na pojednávaní pred súdom prvej inštancie. Žalovaná uviedla, že žije sama v byte, ktorý je vo vlastníctve jej dcéry, mesačné náklady na bývanie má vo výške 200,- eur, ďalej platí za telefón aj s internetom 30,- eur, spláca ďalšie úvery, jediným zdrojom príjmu je invalidný dôchodok vo výške 610,- eur, poukazovala na svoje zdravotné problémy. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku a zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie ďalej vyššie uvedené okolnosti nepreskúmaval. Civilný sporový poriadok ustanovuje, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Žalobca tvrdenia žalovanej nijakým spôsobom nespochybnil. Pokiaľ však žalovaná požadovala povoliť splátky 20,- eur mesačne, žalobca súhlasil s mesačnými splátkami vo výške 125,- eur.

11. Vzhľadom na uvedené odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súčasná sociálna situácia žalovanej nie je jediným kritériom pre rozhodnutie súdu o povolení zaplatenia súdom priznaného peňažného plnenia v splátkach. Je potrebné prihliadnúť na skutočnosť uvádzanú žalobcom, že žalovaná od doby poskytnutia úveru vo výške 11.400,- eur, t.j. od roku 2015 zo svojho dlhu zaplatila minimálnu čiastku 1.808,63 eur, pričom vedela o výške svojho dlhu a o povinnosti tento zaplatiť. Splátky, ktoré povolil súd prvej inštancie žalovanej na zaplatenie peňažného plnenia (20,- eur mesačne), sú podstatne nižšie ako boli splátky pôvodného úveru 205,39 eur mesačne a splatnosť iba samotnej istiny bez príslušenstva v trvaní 12 a pol roka je neprimeraná.

12. Z tohto dôvodu výšku splátok peňažného plnenia stanovenú súdom prvej inštancie odvolací súd posúdil ako neprimerané zvýhodnenie žalovanej na úkor žalobcu. V konečnom dôsledku uvedená výška splátok je skutočne nevýhodná i pre žalovanú, ktorá musí zaplatiť s peňažným plnením i úrok z omeškania, čím sa jej dlh voči žalobcovi plynutím času zvyšuje. Navyiac sama žalovaná uviedla na pojednávaní súdu prvej inštancie, že naposledy uhrádzala dlh voči žalobcovi po 50,- eur mesačne.

13. Odvolací súd preto zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti splatnosti peňažného plnenia tak, že povolil žalovanej zaplatiť peňažné plnenie žalobcovi v splátkach po 75,- eur mesačne.

14. Pri svojom závere odvolací súd tak v konečnom dôsledku zohľadnil záujem žalovanej, ktorý treba vidieť v splnení jej povinnosti v čo najkratšom čase, aby sa tak nedostala do ešte nepriaznivejšej finančnej situácie, v akej sa v súčasnosti nachádza. Oddiaľovaním plnenia povinnosti žalovanej by došlo totiž k zbytočnému navyšovaniu jej pohľadávky voči žalobcovi, nakoľko jej povinnosť sa nevzťahuje len na samotnú istinu, ale aj príslušenstvo pohľadávky.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

16. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).